

SVĚTLO

Hošťálková 8.5.2022 - Den matek

Vstupní slovo: Ž. 27,1-4; První čtení: Gen. 1,1-5; Druhé čtení, text kázání: 1. Jan 1,5-10
Třetí čtení: Ef. 6,10-17 Písně: 639; 303; 717; 406; Notička; Kamila a Martin

1. Světélko

Milé děti - a milí dospělí, začnu otázkou: báli jste se někdy, ne snad vůbec, ale třeba, když jste šli temným lesem někdy v noci nebo když jste šli někdy večer do sklepa a bylo tam tma nebo když jste šli nějakou temnou ulicí, byli jste sami a byla tma, protože pouliční osvětlení nefungovalo? Jistě, kdybych se teď zeptal konkrétně, tak by se někdo našel, který se nikdy nebojí a nebál. Ale raději se ptát nebudu. Vzpomínám si na svůj zážitek, kdy jsem jako menší hoch, jednou měl takový hrůzný sen, že jsem šel, v domě kde jsme bydleli, na půdu, a tam na mě vyšťekl taký velký pes, choval se divoce a cenil zuby. Ačkoliv to byl jenom sen, tak jsem nebyl schopný po dlouhou dobu tam na půdu; prostě jsem měl strach. Je to velice nepříjemné, když jdete třeba temnou ulicí a beze světla. Co tady pomůže? Stačí malé světlo, které vám posvítí na cestu, třeba obyčejná svíčka a už je to snazší; nebo když nám někdo takovou malou svíčkou posvítí. Je jedno přísloví, které říká: "nenadávej na tmu, ale rozsviť alespoň malou svíčku." Tak tady máme malou svíčku; docela malou. Před chvílkou nám děti z Notičky zpívaly písničku "Moje malé světélko chci, aby svítilo..." Malá svíčka je dobrá, my sice nyní spíše máme baterky, ale když potřebujeme vidět lépe, tak si posvítíme větším světlem, třeba žárovkou; to je pak vidět lépe. Dnes máme "Den matek" a mnohdy naše maminky byly nebo jsou takovým větším světlem, které nám může, a pro nás starší mohlo, posvítit na něco s čím jsme si nevěděli rady, když jsme byli ve tmě. Takové žárovky máme ve svých domech a bytech a můžeme něco dělat nebo si číst i večer, když nesvítí slunce a je tma. Tak si připomeňme, když se podíváme na žárovku, která nám svítí a zahání tmu na své maminky, které nám také někdy posvítily a posvítí a buďme jim vděční. Když někdy jdeme po ulici a žádné pouliční světlo nesvítí, tak přece někdy vidíme dobře. Jistě víte, kdy to je; ano je to tehdy, když svítí měsíc. Není připojený na žádnou elektriku, žádný kabel, ani zásuvku nemá a přece svítí. Jak to je jistě víte. Ano je to tak, protože odráží světlo od slunce, sám žádný svůj zdroj nemá. A když se vrátíme ke dnešnímu svátku, Dni matek, tak to můžeme směle a s vděčností povědět o našich maminkách - svítily nám, když jsme šli temnou cestou, protože odrážely světlo od něčeho nebo někoho většího. Ano je tady slunce, které svítí a od něhož svítí i měsíc v noci. Máme slunce, které svítí, i když se nám to někdy nezdá, i když je pod mrakem. Jistě jste pochopili, kam tím mířím; ano tím sluncem je Pán Ježíš, Pán Bůh a v jeho světle všechno vidíme nejlépe. A i ten měsíc, o kterém jsme teď mluvili, odráží světlo slunce a tak svítí. I naše maminky, o kterých jsme teď mluvili, nám svítí, či svítily, protože odráží světlo od Pána Ježíše, od toho pravého slunce. Možná o tom někdy ani nevěděly, ale to, že nás mají rády, ukazuje, že v tom můžeme najít Boží lásku. A ukazuje nám dospělým i vám dětem, kde je to pravé světlo. V jedné písni, kterou jsme coby mládežníci či děti zpívali se zpívá: "Obavy když srdce trápí v boje čas, temno kolem, temno v nitru děsí vás, vpusťte oknem, vpusťte dveřmi slunka zář, rozjasní se vaše tvář." Ano to je něco, co nám může pomoci v našich těžkostech, v našem strachu - otevřít okno i dveře a vpustit světlo, zář. Vpusťte do svých životů světlo Pána Ježíše. V té souvislosti chci znovu připomenout, že takové světlo nám mohly a mohou připomenout naše maminky, i když to někdy nedovedly, ale měly a mají nás rády, i když jsou někdy i smutné výjimky. A tak jim za to poděkujte, když je ještě máte, a tak na ně s vděčností vzpomeňme, když nám už odešly. Nyní zazpívá několik písni Notička.

2. Písně notičky

3. Světlo

V předchozí části kázání jsme se věnovali spíše dětem, i když všichni jsme dětmi, a dospěli jsme od malého světélka, které svítí ve tmě a tmu zahání, k největšímu světlu, ke slunci, které svítí, i když je někdy za mraky. Jak jsme zdůraznili, tím největším světlem, tím sluncem pro život člověka je Pán Ježíš Kristus, Boží Syn. Jenže to může znít jako docela dobrý výrok, který se lehce stane náboženskou frází. Prostě uznáme, že to tak je, pokýváme souhlasně hlavou a jdeme dál svou cestou tak jsme byli zvyklí. Proto bych chtěl připomenout a zdůraznit, abychom to tak nedělali, ale měnili své životy podle toho, co z Písma, z evangelia zaslechneme. Jinak byli jako rybičky v příběhu Františka z Assisi, který měl vztah k přírodě a k živým tvorům. Tak jednoho dne kázal rybičkám; když kázání skončil, rybičky odplavaly a nic se nedělo. V oddíle Písma z prvního Janova dopisu jsme četli důležitou a zásadní výpověď: Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. A my se ptáme, co to konkrétně znamená? Můžeme navrhnout různé odpovědi a mít různé názory, ale chtěl bych uvést několik veršů z druhé kapitoly tohoto Janova dopisu, kde čteme: "Kdo říká, že je v světle, a přitom nenávidí svého bratra, je dosud ve tmě. Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle a není nikomu kamenem úrazu. Kdo nenávidí svého bratra, je ve tmě a ve tmě chodí; neví, kam jde, neboť tma mu oslepila oči." (1. Jan 2,9-11) Tento Janův výrok je konkrétní a vystihuje podstatu celé věci. Máme-li se navzájem rádi, pak to dává smysl 7. verši z druhého čtení, tedy z 1. kapitoly prvního Janova dopisu. Tam jsme četli: "Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu." Tedy bez lásky není světlo, bez lásky není společenství církve a sboru, bez lásky není očistění od hříchu skrze Ježíšovu krev. A když se podíváme na sebe a kolem sebe, tak se můžeme vyděsit. A teď nemyslím třeba na situaci na Ukrajině, kde se to zlé projevuje naprosto masivně, hlavně myslím na naše vztahy ať v rodině, v práci, v naší vesnici a pochopitelně i v našem sboru. Cesta dál vede přes lásku. Při vyslovení slova láska obvykle myslíme na romantiku, krásné chvíle při měsíčním svitu, prostě slova, slova, slova. Jenže láska, jenže milovat znamená obět pro toho druhého, něco udělat, nejen o tom mluvit. A to nemusí být jen nějaké velké věci, někam jít třeba jako dobrovolník, to mohou věci docela malé; třeba se usmát, když se potkáme, pozdravit se, přát si navzájem dobré a dobré věci dávat. Jak to zpívaly děti na začátku kázání: "Moje malé světélko chci, aby svítilo." Mít rád, milovat znamená změnu, změnu smýšlení, změnu rozhodování, změnu jednání. A to je pokání; slovo pro pokání v Novém zákoně zní v původním textu "metanoia", což přeloženo do češtiny znamená "změna smýšlení". Změna smýšlení opět neznamená jen nějaké dobré, krásné, či pobožné uvažování, změna smýšlení znamená v první řadě odpuštění. Žít bez odpuštění znamená žít ve vězení; avšak toto vězení má klíč uvnitř. Takže je na nás, na mně, na tobě jestli dveře tohoto vězení otevřeme, tedy otevřu, otevřeš, nebo ne, abychom si to konkretizovali, a vyšli ven do světla. A opět to není nějaká hra, je to věc každodenního života. Jaká je cesta, o tom píše apoštol Jan ve svém dopisu; píše o vyznávání hříchů. Není to nějaká zázračná formulka, je to cesta pomoci. Jan pokračuje tím, že myslet si a tvrdit, že jsme bez hříchu, je falešné, když v posledním verši čteného oddílu čteme: "Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není."

4. Závěr

Teď si můžeme povědět - hezké povídání; pro děti, pro dospělé, dobrá a správná teorie. Ale co s tím zítra, když zase půjdeme do všedního života a budeme se setkávat s lidmi, i těmi protivnými. Povězme si na rovinu, že to není snadné, není snadné žít všední den s Pánem Ježíšem, žít s lidmi, navzájem si pomáhat a přát si dobré a o dobré kolem sebe usilovat a dokonce mít rádi. Jenže dobré věci obvykle nejsou snadné. Takže vykročíme do díla, i když to snadné není. Avšak nejsme v tom sami. Tak bych chtěl zopakovat text písně, který jsem uvedl v části pro děti, písně, kterou jsme mnozí třeba ve svém mladším věku také zpívali: "Obavy když srdce trápí v boje čas, temno kolem, temno v nitru děsí vás, vpusťte oknem, vpusťte dveřmi slunka zář, rozjasní se vaše tvář." Ono světlo, ono slunce je Ježíš Kristus, náš Pán.